

KHAY TẶNG PHẪM: NHỮNG MÓN QUÀ THƠ CẢ Văn Thi Sĩ CAO MỸ NHÂN

Loanh quanh trong cõi sống này

Đợi anh mang đến một khay tình buồn

Khay tình không có cao lương

Chỉ toàn mỹ vị thơ vương vãn đày

*

Hóa ra tình cũng tình say

Như ta huyễn mộng tháng ngày hư danh

Anh cười đừng thiệt tha anh

Vì em mang nặng quách thành ngổ nghiêng

*

Bao nhiêu mộng mị ưu phiền

Bấy nhiêu thiên hạ đã nguy hiểm rã nhau

Tình trường khờ lụy xưa sau

Em ơi, cuối bến sông đâu còn ta

*

Người vịn gối núi xuân xa

Rẽ từng sợi tóc yêu ma tội tình

Mai sau khay đựng thơ mình

Tiệc vui chót chứa tình hình thặng hoa ...

Rancho Palos Verdes 4 – 11 – 2024

CAO MỸ NHÂN (HNPD

**

CHUYỆN VỀ “ GA XÉP ”. CAO MỸ NHÂN

Tóc tròng rọi ư tựa sóng mây
Ta đem thương nhớ gửi nơi này
Hong khô khô niệm về hư ảo
Biết tự phương nào sương khói bay

*

Em hỡi em yêu sắc cỏi hoa
Mịt mù huyền ảnh đã ngang qua
Một trời dĩ vãng chưa hề khuất
Trên chuyền tẩu đời lặng lẽ qua

*

Vạn đoạn đường chuyền chỏi cuộc tình
Giữ người trong khoảnh khắc phiêu linh
Ta vừa thấy được em yêu dịu
Ôi nỗi buồn hoang vắng của mình

*

Tẩu chạy ngang sông, ngang núi xưa
Áo xanh như mặt biển đông đưa
Tiếng ai thềm gọi người mơ ngơ
“ Ga xép ” đây rồi, tình gìc chưa ...

Hawthorne 3 – 11 – 2024- CAO MỸ NHÂN

**

Những viên thu^oc ng^o nh^o

Chúng tàn phá đời anh

R^ot lâu r^oi, không nhớ

Từ th^oa còn chi^on tranh

*

B^oy giờ nghe ti^ong s^ong

Anh tư^ong pháo trong m^or

C^o núi rừng chuy^on động

Cho riêng một m^ou c^or

*

L^oa vàng lửa phòng tuy^on

Đ^oy lui gi^oặc chạy xa

Chim t^ot lời c^ou nguyện

Qu^o đạn đ^ong bay ra

*

Th^o r^oi thì thu^oc ng^o

L^on chi^om những đêm v^oi

N^oa trăm năm kh^on kh^o

Thao thức su^ot canh đời ...

MỘT NGÀY Ở BIỂN. CAO MỸ NHÂN

Buổi sáng lên núi mùa Xuân

Biết anh đã đợi từ luân hồi rồi

Mười năm chưa ngỏ một lời

Bè mây thò nài tuyệt vời yêu thương

*

Buổi trưa gió ra đại dương

Hỏi âu cũng muốn tìm đường bay xa

Hẹn buồn trời rộng bao la

Từ đây tôi phận sơn hà lưu vong

*

Buổi chiều ôm ấp vòng không

Đôi tay đã mồi nôi lòng tôi

Cánh thơ chết ngất, chơi vơi

Giang san chốc một, dặt trời đông tây

*

Biết nhau tuổi cạn tình say

Vẫn như tròn vẹn tháng ngày yêu em

Đêm rơi từng giọt trăng mờ

Non cao nước thẳm đắm chìm mộng mơ...

Rancho Palos Verdes 9 – 11 – 2024

CAO MỸ NHÂN

**

QUÊN. CAO MỸ NHÂN

Tìm hoài, hay lỡ b^ỏ quên

Ô hay, thơ g^{ửi} cho " em " đâu r^{ồi}

Nhìn theo xa tít đường đời

Làm sao xu^{ống} núi, đ^{ến} vui hẹn hò

*

Anh v^ề, ch^{ắc} h^{ơn} âu lo

Lời ai âu y^{ếm} dặn dò sau lưng

Gặp " em " tư^{ởng} sẽ ...reo mừng

Như chim xao xác b^{ên} rừng xanh kia

*

Đâu ngờ, ta lại cách chia

Sợ càng chia cách, xa lìa có khi

Túi thơ nhẹ b^{ằng} từ ly

Tan theo nước m^{ặt}, còn chi điệu v^{ân}

*

Vâng thì t^{ốt} c^ả phù vân

Lá tr^{âu} cay đã m^{ờy} l^{ên} che môi

Bây giờ ...ch^{ắc} một mình thôi

B^{ên} bao giờ cũng chơi vơi ...một mình ...

CAO MỸ NHÂN

**

GA CUỐI TÀU ĐỜI. CAO MỸ NHÂN

Đường qua nước thẳm non chung

Núi không gian lại giữa trùng quan xa

Anh vịn sững với người ta

Bên em lại sơn hà quanh hiu

*

Tình buồn chiu chết thương yêu

Sương pha từng sợi tóc chiếu trăng mây

Từ đi tiếc núi nơi này

Đem nguyên tâm sự chết đày mộng mơ

*

Núi mùa xuân biếc trong thơ

Nhớ anh nhện thừng màn tơ chập chờn

Gió thì thảo gọi van lơn

Hỡi người yêu dẫu, em hờn giận anh

*

Tàu đi cuối tỉnh đâu thành

Qua bao phố thị đông xanh mịt mù

Tàu dừng ga cuối thiên thu

Mai sau em đợi anh ru biệt đời ...

Rancho Palos Verdes 10 – 11 – 2024

CAO MỸ NHÂN